

Fraværende: Bardenfleth, Rosenørn, Hæfferup, Sørensen, Madvig, Wegener.

4) Nr. 17. Udvalgets Forslag: Slutningen af 1ste Punktum i 1ste Passus forandres saaledes: „efter den ifølge Kjøbstadbygningernes Assurancefum d. 31te Decbr. 1849 og Befolkningen efter Folketællingen i 1845 af Finanzministeren affattede, denne Lov vedføjede, Tabel.“

vedtoges med 74 Stemmer mod 4.

5) Nr. 18) Udvalgets Forslag: 2det Punktum i 1ste Passus forandres saaledes: „Dog bortfalder den Andeel af denne Krigsskat, som Fredericia iaar vilde have at tilsvare.“

forkastedes med 55 Stemmer mod 20.

Discussionen gik derefter over til de 2 Endringsforslag, som vare stillede under Nr. 19 og 20.

**Ordføreren:** Hvad disse 2 Forslag angaaer, troer jeg, at jeg ikke behøver at tilføje Meget for at forklare dem. Det første gaaer ud paa, at der med Hensyn til dem, som efter § 7 ville blive ansatte til Skat af de Stibe, som de eie, eller den Næring, som de drive ved Hjælp af disse — at der med Hensyn til disse Personer, siger jeg, skulde forholdes ved deres Ansættelse til Næringskrigsstat, som det er Tilfældet med Hensyn til dem, der svare Gagekrigsstat, fordi de have en offentlig Bestilling ved Siden af den Næring, som de drive.

Det andet Forslag gaaer ud paa, at det sidste Punktum i det oprindelige Forslag skal bortfalde; det var af en Feiltagelse bleven staaende ved den anden Behandling, idet det Endringsforslag, som Udvalget havde stillet til den tilsvarende oprindelige Paragraph, førte det med sig, at denne tidligere Regel, som var anvendt i Maret 1848, nu umulig kan følges. Men det er, som sagt, ved en Feiltagelse under denne Sags anden Behandling, at dette Punktum er bleven staaende; og det er denne Feil, som Udvalget har søgt at rette ved nu at foreslaae, at dette Punktum gaaer ud.

**Jagd:** Jeg skal blot tillade mig at bemærke mod det under Nr. 19 af Udvalget stillede Forslag, at det forekommer mig betænkeligt at gaae ind paa Forslag, som ikke kunde lade sig realisere. Jeg troer, at, forsaavidt Skibsredere ere bosiddende i Byen, og, forsaavidt de, som næringsdrivende Borgere, vilde blive dragne ind under Byens Næringskrigsstat, vil det i Almindelighed være umuligt at skelne imellem den Indtægt, de have som Skibsredere, og den Indtægt, de have ved anden borgerlig Næring. Jeg troer, at ved Ligning af de forskellige Skattebyrder paa Kjøbstedbeboerne, vil det være umuligt for Communalbestyrelsen eller vedkommende Autoritet at afgjøre, hvilken Indtægt Borgerne have af den ene Næringsgren, og hvilken de have af en anden. Det forekommer mig dog virkelig at være umuligt f. Ex. for Communalbestyrelsen at kunne controlere, hvad Søgning en Mand har i sin Boutik og de Indtægter, som Manden har af sin Skibsfart. I Almindelighed beskattede de Manden efter den Formue og de Indtægter, som han i det Hele anslaaes at have, og som man slutter sig til ved ganske almindelige Betragtninger af den Stilling, som han indtager saavel i det husslige Livs oekonomiske Forhold som i Forretningslivet, men at kunne, som Forslaget gaaer ud paa, drage hans Indtægter som Skibsredet ud af den Beregning, som man i Almindelighed lægger til Grund for hans Næringsstat, det anseer jeg for ugjorligt. Og derfor maa jeg stemme mod Forslaget, idet jeg troer, at den eneste Maade, hvorpaa Skibsredet, idetmindste for Kjøbstadernes Vedkommende, kan paa en hensigtsmæssig og billig Maade beskattes, det er ved at betragte det som en anden borgerlig Næring, og beskattede det som saadant.

**Wilens:** Jeg maa tillade mig at gøre opmærksom paa, at der, foruden denne Klasse af Borgere, endnu er to andre, som paa aldeles lignende Maade ere blevene beskattede efter Loven, saaledes som den er vedtagen her i Thinget, men rigtignok ikke efter det oprindelige Lovudkast: det er nemlig Præsterne og de Embedsmænd, som tillige drive borgerlig Næring. Præsterne vare oprindeligt kun betragtede som Embedsmænd, og de vare derfor og